

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114202771
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5114202771.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r.o., advokátom so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: C. N., D.. XX.XX.XXXX, N. V. N. XXXX/XX, Ž., Ž., Š. P. Z., o zaplatenie 1.101,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 136,90 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 %:

- zo sumy 79,36 eur od 26.02.2011 do zaplatenia,

- zo sumy 57,54 eur od 26.03.2011 do zaplatenia,

a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh v časti o zaplatenie sumy 964,24 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9%:

- zo sumy 129,39 eur od 26.01.2011 do zaplatenia,

- zo sumy 2,50 eur od 26.03.2011 do zaplatenia,

- zo sumy 2,50 eur od 26.04.2011 do zaplatenia,

- zo sumy 829,85 eur od 26.02.2012 do zaplatenia,

zamieta.

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 a odporcom dňa 09.12.2010 v znení: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

Určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. bodu 2 dodatku k zmluve o pripojení uzavretého medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35

705 019 a odporcom dňa 26.01.2010 v znení: „Podnik a účastník sa dohodli, že po dobu viazanosti uvedenej v tabuľke č. 1 tohto dodatku účastník nepožiada o prenesenie čísla uvedené v záhlaví tohto dodatku od spoločnosti Slovak Telekom, a.s.. Účastník zároveň berie na vedomie a súhlasí s tým, že v prípade porušenia dojednania uvedené v dodatku je povinný účastník uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 (497,91 eur).“ je n e p l a t n á z dôvodu jej neprijateľnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 25.01.2014 doručeným súdu dňa 27.01.2014 sa navrhovateľ domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 1.101,14 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 %: zo sumy 129,39 eur od 26.01.2011 do zaplatenia, zo sumy 79,36 eur od 26.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 60,04 eur od 26.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 2,50 eur od 26.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 829,85 eur od 26.02.2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania titulom náhrady súdneho poplatku za podanie návrhu vo výške 66,- eur a titulom náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 166,13 eur.

Svoj návrh navrhovateľ skutkovo odôvodnil tak, že dňa 24.06.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a. s. so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469 ako Postupca a navrhovateľ ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok Postupcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči odporcovi vedenému pod referenčným č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 je registrovaná na Okresnom súde Žilina pod 1SprV/1064/2013. Odporca ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako poskytovateľom v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. zmluvu o pripojení. Predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Navrhovateľ vystavil odporcovi nasledovné faktúry: č. XXXXXXXXXXXX Z. W. XX.XX.XXXX D. Z. XX,XX eur, Č.. XXXXXXXXXXXX Z. W.V. XX.XX.XXXX D. Z. XXX,XX eur, Č.. XXXXXXXXXXXX Z. W. XX.XX.XXXX D. Z. X,XX eur, Č.. XXXXXXXXXXXX Z. W. XX.XX.XXXX D. Z. XX,XX eur, Č.. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 25.01.2011 na sumu 129,39 eur. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky je vo výške 1.101,14 eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa odporca vo vzťahu k navrhovateľovi dostal v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a navrhovateľ má teda nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vo veci nariadil pojednávanie v termíne dňa 17.06.2014, ktoré sa konalo v súlade s ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu.

Súd tak na základe navrhovateľom predložených listinných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam, zároveň prihliadol na skutočnosti známe mu z jeho činnosti (§ 121 O.s.p.), pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Súdu je z jeho činnosti známa skutočnosť, že na základe rozhodnutia jediného akcionára obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. (do 01.05.2005 pod obchodným menom EuroTel Bratislava, a. s.), so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 vo forme notárskej zápisnice č. N 186/2010, Nz 21815/2010, NCRIs 22140/2010 zo dňa 17.06.2010 došlo k uzavretiu zmluvy o zlúčení vo forme notárskej zápisnice č. N 187/2010, Nz 21818/2010, NCRIs 22142/2010 medzi zanikajúcou spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 a nástupníckou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, ktorá sa na základe tejto zmluvy o zlúčení sa stala univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. Obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019, zapísaná v odd. Sa, vl. č. 1238/B bola z obchodného registra vymazaná v celom rozsahu ku dňu 01.07.2010.

Podľa ust. § 69 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka, zlúčenie je postup, pri ktorom na základe zrušenia bez likvidácie dochádza k zániku jednej spoločnosti alebo viacerých spoločností, pričom imanie zanikajúcich spoločností prechádza na inú už jestvujúcu spoločnosť, ktorá sa tým stáva právnym nástupcom zanikajúcich spoločností.

Zlúčením obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. tak v zmysle ust. § 69 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka došlo k univerzálnej sukcesii spoločnosti Slovak Telekom, a. s. do práv a povinností obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s.

Spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s. a odporca dňa 28.10.2006 uzavreli zmluvu o pripojení. Na základe predmetnej zmluvy navrhovateľ odporcovi odovzdal do užívania SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pridelil k nej telefónne číslo XXXXXXXXXXXX a zaviazal sa aktivovať a poskytovať v zmluve špecifikované služby ako program služieb „20+20Viac“. Odporca v zmluve vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. a Cenníkom služieb, ktoré sa ako neoddeliteľné súčasti zmluvy zaviazal dodržiavať. Ďalej si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, dodatkov k zmluve, Všeobecných podmienok a osobitných podmienok, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb. Dňa 03.06.2008 bol uzatvorený dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb : Vo veľkom 100 a predaj zľavneného mobilného telefónu Samsung J700. Následne bol uzatvorený k tejto zmluve dodatok, predmetom ktorého bol predaj zľavneného mobilného telefónu LGBL20 a bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu.

Spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s. a odporca dňa 03.06.2008 uzavreli zmluvu o pripojení. Na základe predmetnej zmluvy navrhovateľ odporcovi odovzdal do užívania SIM kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pridelil k nej telefónne číslo XXXXXXXXXXXX a zaviazal sa aktivovať a poskytovať v zmluve špecifikované služby ako program služieb „Relax 100+(200)“. Odporca na zmluve vyhlásil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. a Cenníkom služieb, ktoré sa ako neoddeliteľné súčasti zmluvy zaviazal dodržiavať. Ďalej si záväzne objednal v zmluve špecifikované služby spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. a zaviazal sa riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy, dodatkov k zmluve, Všeobecných podmienok a osobitných podmienok, najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb. Dňa 03.06.2008 bol uzatvorený dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb : Relax 100+(200). Následne bol uzatvorený k tejto zmluve dodatok, predmetom ktorého bol predaj zľavneného mobilného telefónu HTC Desire a dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 497,91 eur v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu.

Zároveň mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané a nesporné, že spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s. v zmysle vyššie uvedených platobných podmienok vyúčtovala faktúrami: č. XXXXXXXXXXX Z. W. XX.XX.XXXX D. Z. XX,XX eur (R. H. Z. X,XX eur X.), Č.. XXXXXXXXXXX Z. W. XX.XX.XXXX D. Z. XXX,XX eur, Č.. XXXXXXXXXXX Z. W. XX.XX.XXXX D. Z. X,XX eur (X.), Č.. XXXXXXXXXXX splatnú dňa 25.02.2011 na sumu 79,36 eur, č. XXXXXXXXXXX splatnú dňa 25.01.2011 na sumu 129,39 eur, cenu služieb poskytnutých podľa zmluvy o pripojení a platného cenníka.

Faktúry boli adresované na adresu uvedenú odporcom pri uzatváraní zmluvy o pripojení. Z toho súd vyvodil, že faktúry boli odporcovi v súlade so všeobecnými podmienkami riadne oznámené.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 24.06.2013 došlo aj k postúpeniu pohľadávok postupcu (predtým spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s.) voči odporcovi, vyplývajúcich z vyššie uvedených faktúr, na navrhovateľa (XSprV/XXXX/XXXX).

Podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi

najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa ust. § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa ust. § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ust. § 43 ods. 2 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 568/2007 Z. z., za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa prílohy Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa ust. § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (§ 53a Občianskeho zákonníka) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd tak na základe vykonaných dôkazov vychádzal z toho, že medzi účastníkmi vznikol záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci z v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 z. z. uzavretých oboch zmlúv o pripojení. Právu odporcu na poskytovanie služieb podľa zmluvy navrhovateľom zodpovedala povinnosť odporcu uhradiť cenu týchto služieb podľa cenníka, resp. cenu zo zľavou.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov: Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Citované ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. ukladá orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť ex offio (z úradnej moci) prihliadať o. i. aj na premlčanie nároku, a to aj v prípadoch, ak tak spotrebiteľ sám neurobil, t. j. ak sa premlčania nároku sám nedovoľával.

V konaní bolo nesporne preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o pripojení, pričom povahou ide v tomto prípade o zmluvu spotrebiteľskú, kde navrhovateľ je podnikateľom poskytujúcim služby v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a kde odporca je spotrebiteľom.

Súd sa v intenciách ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. zaoberal otázkou, či uplatňovaný nárok navrhovateľa nie je premlčaný a zistil nasledovné : faktúrou č. 7100004645 splatnou dňa 25.01.2011 navrhovateľ vyúčtoval odporcovi cenu služieb na sumu 129,39 eur. Splatnosť faktúry bola stanovená na

deň 25.01.2011, nasledujúci deň 26.01.2011 sa odporca dostal do omeškania, navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súde až dňa 27.01.2014, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Nakoľko bol návrh na začatie konania podaný na súde až dňa 27.01.2014, nemožno právo uplatnené týmto návrhom navrhovateľovi ako veriteľovi priznať a to v časti o zaplatenie sumy 129,39 eur, keďže uplynula trojročná premlčacia doba ustanovená v § 101 Občianskeho zákonníka. S poukazom na premlčanie uplatňovaného nároku preto súd návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie istiny vo výške 129,39 eur zamietol.

Súd mal tak za nesporne preukázané, že právnenému predchodcovi navrhovateľa vznikol voči odporcovi nárok na zaplatenie doposiaľ neuhradenej ceny poskytnutých služieb v súlade so zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami, Cenníkom a vyššie uvedenými faktúrami, vo výške 136,90 eur, cena služieb vyúčtovaná odporcovi faktúrami : č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 25.03.2011 na sumu 60,04 eur mínus suma 2,50 eur ako upomienka, teda priznaná suma 57,54 eur a č. XXXXXXXXXXXX splatnú dňa 25.02.2011 na sumu 79,36 eur. Z tohto dôvodu a s poukazom na vyššie uvedené postúpenie tejto pohľadávky podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka navrhovateľovi priznal nárok na zaplatenie sumy 136,90 eur.

Podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 31.10.2008, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie poplatku za upomienku oneskorenej platby v sume 2 x 2,50 eur, t. j. spolu 5,-eur (vyúčtované faktúrami č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 25.04.2011 vyúčtovaná suma 2,50 eur ako upomienku oneskorenej platby a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 25.03.2011 - faktúra na sumu 60,04 eur - z toho suma 2,50 eur ako upomienka oneskorenej platby), súd tento uplatnený nárok bez ohľadu na jeho pojmové označenie považoval z hľadiska právnej kvalifikácie podľa jeho obsahového vymedzenia za nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ako paušalizovanej náhrady škody za porušenie povinnosti odporcu zaplatiť faktúrami účtovanú cenu služieb riadne a v lehote splatnosti. Súd je toho názoru, že takýto typ nároku nemôže byť z právneho hľadiska považovaný za odplatu (cenu, resp. poplatok) za istú službu právneho predchodcu navrhovateľa (ako dodávateľa) poskytnutú na základe požiadavky odporcu (ako spotrebiteľa), keďže jednoznačne zo znenia Všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že ide o poplatok viažuci sa primárne na

porušenie povinnosti odporcu zaplatiť cenu služieb riadne a včas v lehote splatnosti a až sekundárne na následné upozornenie odporcu zo strany právneho predchodcu navrhovateľa na porušenie jeho povinnosti (možná paušalizovaná náhrada výdavkov spojených s realizáciou takéhoto upozornenia v dôsledku omeškania odporcu s úhradou svojich peňažných záväzkov). V žiadnom prípade však nejde o poplatok za službu požadovanú odporcom, ktorá by odporcu mala nejaký majetkový význam.

Súd je však toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal písomnú dohodu zmluvných strán o zmluvnej pokute, ako to predpokladá ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Táto zmluvná pokuta medzi účastníkmi konania nebola písomne dojednaná priamo v zmluve o pripojení. Záver o jej písomnom dojednaní možno hľadať v znení všeobecných podmienok (súdu známych z rozhodovacej činnosti), podľa ktorých je spoločnosť T-Mobile oprávnená písomne, prostredníctvom SMS správ, e-mailom alebo prostredníctvom automatického telefonického volacieho systému, telefonického hovoru alebo hlasovej správy upozorniť účastníka na jeho povinnosť zaplatiť dlžnú čiastku v prípade, ak neuhradí cenu služieb alebo iných platieb vyúčtovaných faktúrou v lehote jej splatnosti a určiť dodatočnú lehotu na zaplatenie (ďalej len „oneskorená platba“). Poplatok za upomienku oneskorenej platby podľa platného Cenníka, ako aj všetky náklady spojené s mimosúdnym, súdnym alebo exekučným vymáhaním pohľadávky znáša Účastník. V zmysle ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť zmluvná pokuta písomne dojednaná jednak čo do základu, t. j. musí byť dojednaná vo väzbe na konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti jednou zmluvnou stranou a súčasne aj čo do výšky a to či už vo vyjadrení konkrétnou sumou, alebo iným spôsobom jej určenia, aby bolo možné bezpochyby dôjsť na základe tohto spôsobu k jej konkrétnemu vyčísleniu. Súd má však za to, že odkaz ust. čl. 7 bodu 7.7. Všeobecných podmienok ohľadom výšky zmluvnej pokuty na platný cenník spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. takéto predpoklady nenapĺňa, keďže vydanie cenníka je nepochybne jednostranným právnym úkonom spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. stanovovaný tak len na základe prejavu vôle jednej zmluvnej strany. Aj keď aktuálne platný Cenník spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. sa stal neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení, pri akejkoľvek zmene Cenníka zo strany spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. mohlo nepochybne dôjsť aj k zmene výšky tejto zmluvnej pokuty, čo by však už nezodpovedalo prejavu vôle odporcu. V kontexte tohto tak potom súd s poukazom na ust. § 37 ods. 1 v spojení s ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka považoval predmetné dojednanie o zmluvnej pokute v ust. čl. 7 bodu 7.7 Všeobecných podmienok za neplatné pre jeho neurčitosť a nedostatok písomnej formy.

Zároveň súd prihliadal aj na to, že je možné usudzovať aj na nedostatok vôle odporcu ako spotrebiteľa podriaďiť sa uvedenej zmluvnej podmienke v samotnom procese uzatvárania takejto zmluvy. V praxi je totiž, ako už bolo vyššie uvedené, zmluva predkladaná právnym predchodcom navrhovateľa vo formulárovej podobe (bez možnosti podrobnejšieho oboznámenia sa so Všeobecnými podmienkami, ako aj Cenníkom navrhovateľa, čo nie je možné jednak z časového hľadiska, ako aj z dôvodu veľkosti písma vo Všeobecných podmienkach hraničiaceho s čitateľnosťou) s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkoľvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s navrhovateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu a tým stráca reálny záujem na oboznámení sa so znením Všeobecných podmienok. Z tohto pohľadu je možné dohodu o tejto zmluvnej pokute považovať za neplatný právny úkon aj s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nedostatok vôle odporcu.

Ak by súd aj pripustil, že došlo k platnému uzavretiu (z hľadiska formálnych predpokladov § 37 ods. 1 a ust. § 40 ods. 1 v spojení s ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) dohody o zmluvnej pokute, s čím však nie je stotožnený, je v ďalšom toho názoru s poukazom na to, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom išlo nepochybne o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), že dohodu o tejto zmluvnej pokute je možné považovať s ohľadom na ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve a podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka za neplatnú (nеспособujúcu však neplatnosť iných zmluvných dojednaní § 41 Občianskeho zákonníka). Súd vychádzajúc z vyššie uvedenej právnej kvalifikácie tohto dohodnutého práva primárne sa svojim vznikom viažuceho na omeškanie odporcu s úhradou jeho peňažných záväzkov dospel k záveru, že táto zmluvná podmienka z hľadiska svojej kauzy (t.j. ekonomického dôvodu, ktorý vedie k jej zakotveniu do zmluvy) nie je ničím iným len duplicitným prostriedkom sankcionovania odporcu za porušenie jeho peňažných záväzkov (popri zákonom práve veriteľa/právneho predchodcu navrhovateľa na úroky z omeškania; aj tento právny inštitút je tiež vo svojej podstate sankciou/paušalizovanou náhradou škody vzniknutej porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvného

záväzku škodcu, ktorý má povahu peňažného plnenia) a do istej miery aj neprímeraným prostriedkom obchádzania kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch. Pritom určite nemôže byť adekvátnou náhradou za domnelé výdavky právneho predchodcu navrhovateľa spojené so spracovaním upomienky, ktorá je zväčša generovaná prostredníctvom elektronických prostriedkov navrhovateľa bez reálneho podielu ľudského faktora (uvedené je aj priamo zakotvené v znení čl. 7 bodu 7.7. Všeobecných podmienok) a neprináša právnomu predchodcovi navrhovateľa takmer žiadnu škodu vo forme s týmto spojených vynaložených výdavkov. Rovnako je potrebné poukázať aj na to, že upomienka z hľadiska jej vzťahu k vzniku práva právneho predchodcu navrhovateľa na zaplatenie ceny za poskytnuté služby, ani z hľadiska vzniku nejakých jeho iných práv (napr. práva na odstúpenie od zmluvy v zmysle čl. 15 bodu 15.3 písm. b) Všeobecných podmienok), nemá žiadnu právnu relevanciu a ide len o nadbytočný úkon. Je možné tak vychádzať z toho, že ide o úkon, ktorým sa právny predchodca navrhovateľa snaží zdôvodňovať svoj neprímeraný nárok na zmluvnú pokutu viažucu sa na porušenie povinnosti odporcu uhradiť cenu poskytnutých služieb riadne a včas, dôvodiac, že s týmto má spojené nejaké náklady. Pri uvedených úvahách súd napokon vychádzal aj zo znenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, pretože túto je podľa názoru súdu nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských, zmlúv. Právomoc súdu stanovíť z úradnej povinnosti, či je podmienka neprímeraná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke.

Z uvedených dôvodov súd návrh v časti o zaplatenie sumy 5,-eur aj spolu s jej príslušenstvom (úrokmi z omeškania vo výške 9 %: zo sumy 2,50 eur od 26.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 2,50 eur od 26.03.2011 do zaplatenia) zamietol.

Z hľadiska uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 829,85 eur (zmluvná pokuta v sume 497,91 eur + zmluvná pokuta v sume 331,94 eur), tento si navrhovateľ nepochybne uplatňoval na základe ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 03.06.2008 a dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 28.10.2006, z dôvodu, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb počas doby viazanosti, z ktorého dôvodu došlo zo strany spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. k následnému vypojeniu SIM karty odporcu (toto skutkové tvrdenie navrhovateľa súd považoval za nesporné medzi účastníkmi). Ak súd berie do úvahy, že faktúry boli splatné každý mesiac v rovnakom termíne, t. j. 25. dňom príslušného mesiaca, posledná faktúra (za neuhradené služby) bola splatná dňa 25.03.2011, od ktorého prešlo do dňa 08.02.2012, t. j. do dňa fakturácie zmluvnej pokuty, jej splatnosti takmer rok), čím porušil svoje zmluvné povinnosti, na ktorú podmienku sa táto zmluvná sankcia viazala.

Na tomto mieste súd musí poukázať na to, že na záväzkovo-právny vzťah medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s. a odporcom založené predmetnými zmluvami o pripojení sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR platnom v čase uzavretia zmluvy v ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v spojení s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do Občianskeho zákonníka (ust. § 52 a nasl.) zaradená novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprímerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanovíť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Ust. § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV. ÚS 55/2011- „pokiaľ je však zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nevyvážený, nemali by byť žiadne

pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa, a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často, vzhľadom na ich právnický jazyk a ich rozsiahlosť nemá možnosť či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. V praxi je totiž zmluva predkladaná navrhovateľom vo formulárovej podobe s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, čo vedie spotrebiteľa k vyvodeniu záveru o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce s dodávateľom vstúpiť do zmluvného vzťahu. Tento fakt je ešte viac umocnený skutočnosťou nedostatočného časového priestoru pri samotnom akte uzatvárania takejto zmluvy a použitia nevýrazného malého písma hraničiaceho s čitateľnosťou, ktorým sú zobrazené významovo závažné ustanovenia zmluvy. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv (v aplikačnej praxi súdov sa používa aj pojem typová, štandardná, adhézna zmluva), ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Ako vyplýva z § 544 Občianskeho zákonníka, účastníci si môžu pre prípad porušenia povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinností plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Dojednanie výšky zmluvnej pokuty, či spôsobu jej určenia je vecou účastníkov. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

V danom prípade právny predchodca navrhovateľa, ako to skutkovo vymedzoval navrhovateľ v návrhu na začatie konania, tak zmluvnou pokutou vo výške 829,85 eur (zmluvná pokuta vs uem 331,94 eur + zmluvná pokuta v sume 497,91 eur) s poukazom na jej zakotvenie v bode 4 dodatku k zmluve o pripojení, ktorého kauzálnym (ekonomickým) zmyslom bolo pre odporcu na jednej strane získať cenové zvýhodnenie pri kúpe mobilného telefónu a na druhej strane pre právneho predchodcu navrhovateľa získať na určitú dobu 24 mesiacov odberateľa svojich služieb, s určitosťou zabezpečoval poskytnutie určitého benefitu odporcovi spočívajúceho práve v zľave z ceny mobilného telefónu (teda akejsi svojej straty zodpovedajúcej výške rozdielu svojich nákladov na zaobstaranie mobilného telefónu a zľavenej kúpnej ceny, príp. straty zodpovedajúcej súčtu svojich obstarávacích nákladov mobilného telefónu a zisku z predaja mobilného telefónu za štandardnú cenníkovú cenu, t. j. jednak skutočnej škode, ako aj ušlého zisku).

Z pohľadu vykonaného dokazovania a z neho zisteného skutkového stavu sa javí, že odporca porušil svoje zmluvné povinnosti cca rok po uzavretí dodatkov k zmluve o pripojení.

Súd na tomto mieste však považuje za potrebné uviesť, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky treba hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v platnom znení ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. Z tohto vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednania takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky. Toto výkladové pravidlo s poukazom na znenie ust. čl. 6 ods. 1 a 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj na citovanú časť rozsudku Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, ho možno použiť aj v prejednávanej veci.

Podstatným pri posudzovaní prijateľnosti tejto zmluvnej podmienky je tak podľa názoru súdu to, že takto dojednaná zmluvná podmienka zaväzovala odporcu (ako aj ostatných spotrebiteľov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom založenom na obsahovo totožnom zmluvnom základe) k zaplateniu zmluvnej pokuty v prípade porušenia povinnosti podľa bodu 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok a následného vypojenia jeho SIM karty z prevádzky počas celej doby viazanosti, t.j. 31 mesiacov, a to aj v prípade, ak účastník zmluvy plnil tieto svoje povinnosti riadne a včas napr. až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom

v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ ako dodávateľ vôbec nerozlišuje medzi prípadom, kedy dôjde k porušeniu povinnosti spotrebiteľa podľa bodu 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení, napr. jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a medzi prípadom, kedy dôjde k uvedenému porušeniu povinnosti hneď na začiatku doby viazanosti. V oboch prípadoch je však spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo z pohľadu súdu je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd súčasne poukazuje aj na to, že slovné spojenie uvádzané v Dodatku k zmluve o pripojení (č.l. 43) pod bodom 4 - V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2. ... a Dodatku k zmluve o pripojení v bode 2 (č.l. 44), vyvoláva neurčitý okruh rôznych porušení alebo vzťahov a zmluvná pokuta za porušenie povinností, ktoré dodávateľ označí indikatívne, je neakceptovateľná a predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Je potrebné zdôrazniť, že zmluvná pokuta - viažuca sa napr. na nezaplatenie splatnej ceny služby spotrebiteľom - v celkovej výške 829,85 eur (331,94 eur + 497,91 eur), ktorá nezahŕňa intenzitu porušenia tejto povinnosti spotrebiteľom je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ďalej súd v tomto kontexte poukazuje na ostatnú časť textu bodu 4 dodatku, v zmysle ktorého zmluvná pokuta je splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky podniku. Môže tak nastať situácia, že účastník (spotrebiteľ) neuhradí jednu faktúru dodávateľa znejúcu na zanedbateľnú sumu oproti výške zmluvnej pokuty, a to 15 dní po splatnosti tejto faktúry (podľa všeobecných podmienok) a už dôjde k naplneniu dotknutej zmluvnej podmienky pre vznik práva navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v takejto nepomerne vyššej sume, ako je samotná dlhovaná suma. Nemusí pri tom vôbec dôjsť k ukončeniu zmluvného vzťahu a teda k trvalému ukončeniu poskytovania služieb. Pri tom ak účastník následne uhradí dlhovanú sumu vyúčtovanú mu faktúrou a dôjde následne k jeho opätovnému zapojeniu a ďalej bude riadne a včas plniť si svoje zmluvné povinnosti po celý zvyšok doby viazanosti, aj napriek tomu ho to nezbaví povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Na neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky nemôže nič zmeniť ani prípadná argumentácia navrhovateľa, že v takomto prípade štandardne k uplatneniu práva na zmluvnú pokutu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s. (ktoré jej však už vzniklo) nedochádza-lo.

Taktiež súd poukazuje na to, že v prípade zmluvnej pokuty dohodnutej, ktorá nebola individuálne dohodnutá (teda ak na túto vzťahuje ust. § 53 Občianskeho zákonníka) je pojmovo vylúčené, aby mohlo byť využité moderačné právo súdu podľa ust. § 545a Občianskeho zákonníka, t. j. aby súd znížil zmluvnú pokutu s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti, ako aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody. Ust. § 53 ods. 5 v spojení s ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka totiž dohodu o neprimeranej zmluvnej pokute v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nebola individuálne dojednaná, sankcionuje priamo absolútnou neplatnosťou. Nie je tak možné, aby súd následne v zmysle ust. § 545a Občianskeho zákonníka moderoval výšku neplatne dojednanej zmluvnej pokuty.

Zároveň súd poukazuje na znenie ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. čl. 6 ods. 1 a 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súdom ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka ; „z neplatného právneho úkonu“).

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejým a rešpektovaným subjektom práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.).

Ďalej má súd vedomosť, že v rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/205/2006-89 zo dňa 02.03.2007 (tento bol následne na odvolanie spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s. potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline spis. zn. 5Co/118/2007 zo dňa 27.05.2008) bola v odôvodnení rozsudku konštatovaná neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky a z tohto dôvodu došlo k právoplatnému zamietnutiu návrhu operátora a nepriznaniu plnenia zmluvnej pokuty vyplývajúcej z rovnakej zmluvnej podmienky. Ďalej bola neprijateľnosť uvedenej zmluvnej podmienky rovnako konštatovaná aj vo výroku rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/126/2012 zo dňa 31.08.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2012 a rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/142/2012 zo dňa 04.09.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2012. Aj z tohto dôvodu súd nemohol s poukazom na znenie ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať takémuto nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty uplatnenému navrhovateľom v prejednávanej veci právnu ochranu.

S poukazom na uvedené, súd návrh v časti o zaplatenie sumy 829,85 eur aj s uplatneným príslušenstvom (úrokmi z omeškania vo výške 9 % z tejto sumy od 26.02.2012 do zaplatenia) zamietol.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právnomu predchodcovi navrhovateľa vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom zo sumy 136,90 eur, teda podľa vyššie uvedených ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Súdom pri posudzovaní uplatneného nároku na úroky z omeškania mal za to, že odporca sa dostal do omeškania s platením ceny za poskytnuté služby, t. j. celkovo sumy 136,90 eur, prvým dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, ktorými právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi cenu poskytnutých služieb v zmysle uzavretej zmluvy o pripojení.

V čase prvého dňa omeškania odporcu so zaplatením týchto faktúr t. j. odo dňa 26.02.2011, 26.03.2011 bola výška základnej úrokovej sadzby ECB 1 % ročne (zdroj: www.nbs.sk). Právnomu predchodcovi navrhovateľa tak vzniklo v zmysle už cit. ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1

nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 %: zo sumy 79,36 eur od 26.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 57,54 eur od 26.03.2011 do zaplatenia. Následne s postúpenou pohľadávkou prešlo na navrhovateľa v súlade s ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj príslušenstvo, teda aj právo jeho právneho predchodcu voči odporcovi na zaplatenie úrokov z omeškania v uvedenom rozsahu. Súd s poukazom na to, návrhu v tejto časti vyhovel, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

S poukazom na rozhodnutie vo veci samej výrok o trovách konania sa opiera o ust. §142 ods. 3 O.s.p., nakoľko odporca mal neúspech iba v nepatrnej časti konania, s poukazom na uvedené odporcovi ako úspešnému účastníkovi prináleží náhrada trov konania voči navrhovateľovi ako neúspešnému účastníkovi v tomto konaní. Vzhľadom k tomu, že odporca si toto právo návrhom podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.